

„Ја и моја сестра Клара“, Димитер Инков

Књига за оне који желе да се смеју

Брзо сам прочитао књигу „Ја и моја сестра Клара“, много ме је интересовало да ли ће некад Клара и њен млађи брат бити стварно добра деца. Много су ми се допале све приче о њиховим доживљајима у којима су стално правили лом. Чак и кад су заиста желели да буду добри, нешто би погрешили, као кад су сређивали ствари, па су склонили мамине и татине ствари тако да не могу да их нађу, или кад су поклонили сиромашним људима мамину хаљину и татине ципеле, а да их нису питали. Било је смешно кад се дечак маскирао у Кинеза тако што га је сестра офарбала у жуто или кад су деца пса офарбала у две боје.

Најзанимљивија је прича „Ко је јачи“. У њој се Клара и њен брат такмиче ко је јачи. Борили су се али нико се није предао, па су онда вукли конопац. Вукли су свако на своју страну, сломили су вазе и направили неред.

У причама сам препознао мог брата и мене, јер и ми правимо лом. Једном кад сам шетао пса, држао сам га за поводац, а он је толико вукао да сам испустио каиш. Трчали смо за њим, ја сам се бацио на пса и кући смо се вратили прљави и поцепани.

Ову књигу препоручујем свима који желе да се смеју.